

© The Economist

Només fa 100 dies que és el president dels Estats Units, però molts ja es pregunten si Donald Trump tornarà a gaudir de la bona valoració que tenia una setmana després del dia de la seva investidura. La seva cimera “Made in America”, celebrada a la Casa Blanca el 27 de gener, i castigada per un vent de mala mort, va ser vista amb molt bons ulls pel públic, segons les enquestes d'opinió, tot i que a les veus més crítiques els va semblar un esdeveniment més propi de la Rússia de Vladímir Putin. El senyor Trump va estirar les orelles a dues desenes d'empresaris líders en directe; els va titllar de “deshonestos i avars”, i els va fer prometre allà mateix que deixarien d'utilitzar o tancarien les plantes de producció a la Xina durant el seu primer mandat i que portarien la producció a Amèrica de nou. A l'endemà, els diaris anaven plens de gom a gom amb imatges de Tim Cook, director general d'Apple, i Dennis Muilenberg, el cap de Boeing, tremolant sota els porxos de la Casa Blanca, sense abric, esperant que els seus xofers els passessin a buscar després d'haver-se negat a fer una promesa de tal magnitud, la qual cosa va provocar la seva expulsió sumària de l'edifici presidencial.

Els seguidors de Trump també van aplaudir la decisió de nomenar Joe Arpaio, el radical xèrif del comtat de Maricopa, Arizona, responsable principal en la tasca presidencial de construir una fortificació al llarg de la frontera amb Mèxic en tres anys, sota el títol “Make America Safe Again” (‘Fem que Amèrica torni a ser segura’).

El tercer anunci no va tenir tant ressò, però: la primera visita a l'estranger del president seria a Moscou, per a una trobada amb el senyor Putin, i amb la finalitat d'explorar territori comú en la lluita contra el terrorisme islamista.

És veritat, Trump va prometre que només lluitaria per “arribar als acords més durs i més intel·ligents, o m'axe-caré de la taula de negociació”. Però la seva oferta tan vehement per trobar-se amb el president rus va fer pensar a molts americans en el turbulent escàndol d'espionatge que tan gran paper va tenir en la derrota de Hillary Clinton. Al mes d'octubre, diversos documents se-

Els primers 100 dies de Trump

El setmanari ‘The Economist’ imagina l'article que publicarà quan Donald Trump porti cent dies a la Casa Blanca. Política-ficció basada en fets reals.

crets van aparèixer publicats en internet, suposadament per uns *hackers* que els havien extret del servidor privat de la senyora Clinton quan era secretària d'Estat. En aquests documents s'identificaven individus que treballaven per als serveis d'intel·ligència americans a Rússia i Ucraïna; a un d'ells, un home de negocis russo-israelià, el van trobar mort poc després en un hotel a Ginebra. Clinton continua assegurant que no sap res d'aquests documents filtrats. El seu marit, l'ex-president Bill Clinton, va omplir els titulars amb les declaracions explosives que va fer en una entrevista al març, quan va declarar que “el joc brut del Kremlin” va ajudar a decantar el resultat de les eleccions.

Cent dies han passat en l'era Trump, i el viatge a Moscou encara s'ha de produir. Com en tants altres actes en

Tim Cook, director general, i la vice-presidenta d'Apple, Lisa Jackson. Baix, el radical xèrif del comtat de Maricopa, a Arizona. i el president de Mèxic, Enrique Peña Nieto.

→ sos de l'Orient Mitjà). Planeja construir un “preciós” mur a la frontera amb el comitè del senyor Arpaio. Trump ha suspès les accions legals d'Obama que protegien milions d'immigrants sense papers de la deportació, tot i que l'estatus legal de tots els que ja tenen permís de treball ara es troba en mans de tribunals. La missió a gran escala, la deportació de tots els estrangers il·legals, ha tot just començat.

Si fem un escrutini de la política “America First” del nou executiu, veurem que la major part té la mateixa consistència que un *reality show*. Però, ai las, cada cop que el president dels Estats Units fanfarroneja i fa el fatxenda, les seves paraules i les seves accions tenen conseqüències en el món real. Només han fet falta 100 dies i unes quantes crisis provocades per donar una lliçó a Trump. Els americans només poden contemplar els següents tres anys i nou mesos i esperar que el seu president no hagi après la lliçó massa tard. ●

Traducció d' Helena Martínez

